National
27 DE ANI
Cotidian fondat în 1997

Scris de **Nicholas Cezar**

2025-06-03

Cu fața spre Ucraina, cu spatele la români

Când apele înghit România și oamenii își pierd casele și agoniseala de-o viață, președintele nou ales plutește în discursuri despre democrație. Nicușor Dan pare prins într-o cu totul altă realitate, una paralelă cu nevoile și urgențele noastre. Singurul primar general care nu a lăsat o cât de mică moștenire pentru București trăiește acum în lumea recepțiilor diplomatice, a summiturilor bine luminate de blitz-urile camerelor tv și a frazelor meșteșugit lustruite despre democrație și libertate. Realitatea sa nu are noroi, nu are drumuri rupte și nici sinistrați.

La summitul B9 de la Vilnius, Nicușor Dan a fost, din nou, impecabil la capitolul „livrat lozinci goale": „Poporul ucrainean continuă să dea dovadă de mare curaj apărând valorile noastre comune. O pace justă și durabilă poate fi obținută doar dând dovadă de forță. România va continua să fie alături de Ucraina (…) Sunt mulțumit că toți participanții au fost de acord că trebuie să continuăm să susținem Ucraina". În patru fraze, a folosit de trei ori cuvântul „Ucraina" și o singură dată și-a amintit de România.

Poate cineva, între două discursuri în onoarea „păcii durabile prin forță” (ce naibii mai e și asta!?), să-i trimită domnului președinte și imagini cu ce a lăsat în urmă în România? Cu casele luate de ape? Cu Salina Praid, aflată în pericol de prăbușire? Cu drumurile județene transformate în torente? Sau poate chiar cu oamenii care, în lipsa unor intervenții rapide, s-au descurcat singuri, punând mâna pe lopeți și improvizând cârlige, pentru că statul român, același care face promisiuni generoase Kievului, lipsea cu desăvârșire?

În timp ce românii se înecau, la propriu, Cătălin Predoiu, ministrul de Interne, a semnat cu mândrie un cec în valoare de 18 milioane de euro pentru Ucraina. Despre situația amărâților luați de ape, niciun cuvânt, ca și cum nu există în ochii șefului de la „Siguranță și Încredere”. Să ai ghinionul să te ia viitura și vei afla rapid cât de puțin valorezi în ochii celor care țin discursuri despre „valorile comune” și „solidaritate între popoare”.

România nu doar că se prăbușește fizic sub ape și nepăsare, dar este și jefuită la sânge. Au ajuns să se fure banii de pensii ai bătrânilor chiar din sediul Poștei! Iar lui Nicușor Dan nu i se clintește nici un fir de păr rebel, are emoții doar în ceea ce privește Ucraina.

Mai mult, uitând că a promis transparență și acțiune, „noul om providențial” de la Cotroceni consideră că aflarea motivului anulării alegerilor din decembrie nu este o prioritate. Întrebat despre convocarea unei ședințe a CSAT și angajarea unor specialiști IT care să investigheze de ce s-au anulat alegerile, Nicușor Dan a răspuns fără ezitare: „Nu este prima-prima urgență. Urgențele sunt deficitul și guvernul”.

În traducere: frauda electorală, lipsa de răspuns instituțional, bănuiala de manipulare digitală a procesului democratic – toate acestea pot aștepta!

Război cu orice preț?

Grav e că tobele războiului bat din ce în ce mai tare. Iar România pare mai pregătită să plece la război decât să-și reconstruiască podurile luate de ape. Țările participante la summitul B9 se laudă că au susținut, in corpore, aderarea Ucrainei la NATO. Așa o fi? S-a dat, într-adevăr, o declarație comună: 5% din PIB pentru înarmare, sprijin crescut pentru Ucraina, promisiuni de integrare euroatlantică. Numai că, din 14 lideri prezenți, doar 3 au semnat. Unul este președintele Lituaniei (a fost gazdă), celălalt este Andrzej Duda – care nu mai reprezintă noul regim din Polonia, unde șef a ajuns un suveranist cu idei

„trumpiste”. Iar al treilea? Ați ghicit: Nicușor Dan!

Un președinte care își începe mandatul semnând o declarație de război geopolitic în numele unei țări care nu a fost întrebată. O țară care nu a fost consultată. O țară care a votat cu speranța de a fi guvernată, nu înrolată și trimisă pe front.

„Avem nevoie de un NATO mai puternic, o conexiune transatlantică mai puternică. Trebuie nu doar să creștem eforturile de apărare, dar și să producem echipamente militare. Interesul României este să avem o apărare importantă asupra regiunii Mării Negre, inclusiv asupra Republicii Moldova”, a mai spus președintele. Sună a discurs de șef de stat cu comisioane în buzunar, nu a lider de țară cu școli prăbușite și spitale subfinanțate.

Nicușor Dan împarte, deja, miliarde de euro la bugetul „Apărării”. Bani care, deloc întâmplător, vor ajunge în conturile industriei de armament din Franța și SUA. Franța, patria-mamă a noului președintele, cum glumesc apropiații săi, și aliatul strategic care cere, nu întreabă. România? Contribuie și se supune.

Și, între timp, își ignoră propriii cetățeni. Sărăcia crește, infrastructura se prăbușește, încrederea oamenilor în instituțiile statului dispare cu fiecare zi scursă și calamitate abătută.

Se conturează tot mai clar o nouă categorie de conducători. Nu doar detașați de realitatea românească, ci sincer deranjați de aceasta. Pentru ei, România este un fundal incomod, o țară pe care trebuie s-o îndure, nu să o conducă. România a devenit sursă de

buget, unul de care CCR are acum grijă, secretizându-l.

Nicușor Dan, cel afișat la Vilnius, nu candidatul care în campanie promitea câte-n Lună și-n stele, este imaginea perfectă a acestei rupturi – zâmbește, promite, asigură, sprijină. Doar că toate aceste verbe sunt direcționate spre Ucraina; la cât de des repetă „Slava”, Nicușor pare mai degrabă purtătorul de cuvânt al lui Zelenski. Când vine vorba de români și România, discursul său începe cu bâlbe, continuă cu tăceri și se încheie cu „nu este o urgență”.